

for et vist Antal Aar, der gik forud for Afløsningen, altsaa tilbøielig efter Priser, vi endnu ikke kjende; men forsaavidt Rogen afløser i indværende Aar, i 1871, kan der naturligvis finde Sammenligning Sted, og forsaavidt maa det dog paaligge mig at anføre til Sammenligning med de her i det andet Indstillingspunkt foreslaaede faste Priser, at Priserne efter Lovforslaget vilde være henholdsvis for Rug, Byg, Havre, Hvede og Smør, 5 Rd. 83 Sk., 5 Rd. 13 Sk., 3 Rd. 57 Sk., 8 Rd. 36 Sk. og 27 Sk. Efter hvad der var vedtaget i Folkethinget med Hensyn til Kapitalberegningen, skulde disse Priser naturligvis reduceres efter Kursen paa vore 4 pCt. Obligationer, saa at der altsaa, naar man gaar ud fra, at Kursen paa Obligationerne er 83, skulde fradrages 17 pCt., hvorved disse Priser vilde komme ned til respektive 4 Rd. 83 Sk., 4 Rd. 25 Sk., 2 Rd. 94 Sk., 6 Rd. 91 Sk. og 22 $\frac{1}{2}$ Sk. Jeg skal endnu kun bemærke, at de her foreslaaede faste Priser ere Gjennemsnittet af Kapitelstarterne for de 15 sidste Aar, 1856—70, med Udskyldelse af de to højeste. Efterat Udvalget var enedes om den forskjelligte Kapitaliseringsmaade og om Beregningen af den aarlige Værdi af Naturalafgifterne efter disse faste Priser, er det imidlertid blevet foranlediget til en Forandring i Lovforslagets Vidsomraade. Det er vel ikke urigtigt ligesom at bemærke, at den høitærede Finansminister fandt Betænkkelighed ved at lade Lovforslaget gjælde for det oprindelig fastsatte Tidsrum af 10 Aar, naar der blev sat faste, forud bestemte Priser. Derved er Udvalget blevet foranlediget til at foreslaa i det første Indstillingspunkt, at Ordene: „10 Aar fra 1ste April 1870“ forandres til „4 Aar fra 1ste April 1871“. Hermed tror jeg tilstrækkeligt at have belyst de 3 første Indstillingspunkter, undtagen at jeg ikke endnu har forklaret den Undtagelse, der foreslaas i § 2. Det der ommeldte Høstningshøveri, for hvilket der foreslaas gjort Undtagelse saaledes, at Afgiften derfor kapitaliseres ikke efter Reglerne for Naturalafgifter, men efter Reglerne for Penge, har allerede under en tidligere Behandling af denne Sag fundet Belysning og Omtale i denne Sal, men da en saadan speciel

Undtagelse dog vel ikke tør henstaa uden al Motivering idag, skal jeg tillade mig at tilbagefalde det Væsentligste angaaende denne Sag i Grindringen. De Afgifter, paa hvilke Lovforslaget finder Anvendelse, udgjøre forsaavidt de bestaa i Havre, 16,140 Tdr., og af disse ere ca. 3,547 Tdr. Bederlag for en Del af det Høstningshøveri, som Arvefæsterne paa Frederiksborg Distrikt ifølge deres Skjæder vare pligtige til at yde til de det kongelige Frederiksborgske Stutteri forhen eller endnu underliggende Jorder. Disse 3,547 Tønder ydes efter mindelige Dverenskomster, som ere indgaaede i Aaret 1833 og paafølgende Aar imellem den daværende saakaldte Økonomikommisjon og de Høveripltigtige, og som ere stadfæstede ved kongelige Resolutioner. Disse mindelige Foreninger gik ud paa, at der af hver Tønde Hartkorn skulde svares 1 Tønde Havre, dog med Moderationer for Gaarde med over 7 Tønder Hartkorn. Men disse samme 3,547 Tønder ere som sagt kun Bederlag for en Del af Høstningshøveriet, ikke alle Arvefæstere have afløst ved mindelige Dverenskomster; der var Nogle — saavidt ses et Antal af omtrent 50 — som allerede forinden ved Bevillinger, fornemmelig fra Aarene 1802—1807, havde opnaaet Afløsning imod Pengevederlag, der varierede fra 4 til 10 Mk., og andre Arvefæstere, nemlig 81 Gaarde, vilde ikke gaa ind paa de i 1833 hidne Bilkkaar og have senere, efterat Loven af 4de Jult 1850 om Afløsningen af det Gaarde og Bolsteder paahvilende Høveri og andet Pligtarbejde var udkommen, ved en Kjendelse af 28de Mat 1853 opnaaet en Afløsning i Penge, nemlig efter 1 Rd. 24 Sk. pr. Tønde Hartkorn. Det vil saaledes ses, at vi have 3 forskjellige Afløsninger, nemlig Afløsningerne ifølge Bevillinger fra 1802 til 1807 mod et Pengevederlag, der varierede fra 4 til 10 Mk. pr. Tønde Hartkorn, Afløsningerne ved de mindelige Foreninger fra 1833 og paafølgende Aar i Korn, nemlig med 1 Tønde Havre pr. Tønde Hartkorn, og endelig Afløsningerne ifølge Kjendelse i 1853 i Penge, nemlig med 1 Rd. 24 Sk. pr. Tønde Hartkorn. Hvorvidt nu de Arvefæstere, der have afløst ved mindelige Foreninger ved